

عنوان مقاله:

بررسی موتیف دایره و نیمدایره در معماری و شهرسازی دامغان بر اساس نظریه گشتالت

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زینب خاتون کردی - کارشناس ارشد رشته تاریخ ایران بعد از اسلام،

مجتبی اسدیپور - دانشجوی کارشناسی رشته مشاوره دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

هویت کالبدی هر شهر متشکل از هویت تاریخی، اقلیمی، باورها و فرهنگ مردم، معماران و سازندگان آن می باشد. هویت تاریخی شهر در باورها و فرهنگ مردم هر سرزمین و باطبع هنر و عناصر زیباییشناسی احساس آسایش و آرامش در آینه را فراهم می آورد و شرایط اقلیمی در استفاده از مصالح در دسترس و خاص در معماری آن منطقه تاثیر بسزایی دارد. دایره و نیم دایره در معماری و شهرسازی دامغان از دیدگاه بصری موتیف غالب می باشد که ریشه در شهرسازی پارتها و معماری خراسانی و هنر هنرمندان سلجوقی، و فرهنگ شیعی مردم (برگزاری مراسم عزاداری به شکل دایره و تعزیه) در این ناحیه دارد. این پژوهش بر آن است تا نگاه تازه‌ای را برای دستاوردکاران معماری و شهرسازی و بنیان فرهنگی بگشاید که با در نظر گرفتن تاریخ و اقلیم و فرهنگ بتوان هر شهر را با موتیف خاص شناخت. در خصوص دامغان به عنوان شهر موردی میتوان گفت: شهر دایره و نیمدایره. (قوس)، وجود بازار با دو امامزاده، رباط عباسی و هتل جهانگردی در مرکز جهان، وجود 33 میدان زیبا در ارتباط و یا امتداد هم، دیوار بارو در دور شهر، قلاع و آثار معماری باقیمانده از قرون اولیه معماری اسلامی در گردادگرد میدان اصلی دارای خصوصیات مشابهت و مجاورت می باشد که در نظریه گشتالت مشابهت و مجاورت منجر به تکمیل خطوط (نیمدایره) در ذهن و ایجاد کادر (دایره) نقش دارد. روش تحقیق مبنی بر داده های اسنادی و کتابخانه ای، و مشاهداتی و مصاحبه با کارشناسان به صورت میدانی بوده است.

کلمات کلیدی:

موتیف دایره و نیمدایره، دامغان، نظریه گشتالت، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775975>

